

**CONSILIUL NAȚIONAL PENTRU COMBATEREA DISCRIMINĂRII
AUTORITATE DE STAT AUTONOMĂ**

București, Piața Valter Mărăcineanu nr. 1-3, et. 2, tel/fax. +40-21-3126578, e-mail: suport@cncd.org.ro

**HOTĂRÂREA NR. 443
din 10.07.2013**

Dosar nr.: 185/2013

Petiția nr.: 1186/28.01.2013

Petentă: M. A.

Reclamat: Consiliul Superior al Magistraturii

Obiect: respingerea cererii de valorificare a rezultatului obținut la concursului de promovare

I. Numele, domiciliul sau reședința părților

1.1. Numele, domiciliul, reședința sau sediul petentei

1.2. M. A., cu domiciliul procedural ales la CA C. I. din Alba Iulia.

1.2. Numele, domiciliul, reședința sau sediul reclamatului

1.2.1. Consiliul Superior al Magistraturii, București

II. Obiectul sesizării și descrierea presupusei fapte de discriminare

2.1. Petenta, procuror în cadrul Parchetului de pe lângă Tribunalul Alba, a participat și promovat examenul de promovare în funcția de execuție organizat de CSM în data de 25.03.2012. Deși avea posibilitatea să ocupe funcția pentru care a optat (procuror în cadrul Parchetului de pe lângă Curtea de Apel Suceava), CSM i-a respins cererea de valorificare a rezultatului obținut, comparativ cu cererile altor colegi, judecători, pe motiv că postul pentru care a optat petenta nu era vacantat.

Criteriul invocat de petentă este cel de procuror, comparativ cu cel de judecător.

II. Citarea părților

3.1.În temeiul art. 20, alin. 4 din O.G. nr.137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, cu modificările și completările ulterioare, republicată, s-a îndeplinit procedura de citare.

3.2. Prin adresele înregistrate cu nr. 1186/11.03.2013 și nr. 1624/11.03.2013, părțile au fost citate pentru termenul stabilit de Colegiu, la data de 25.03.2013. La termen s-a prezentat petenta.

3.3. Prin adresa nr. 2067, reclamatul a transmis un punct de vedere.

IV. Susținerea părților

Susținerea petentei

4.1.1. Petenta, procuror în cadrul Parchetului de pe lângă Tribunalul Alba, a participat și promovat examenul de promovare în funcția de execuție organizat de CSM în data de 25.03.2012.

Potrivit art. 30 din Regulamentul privind organizarea și desfășurarea concursului de promovare aprobat prin Hoărârea Plenului CSM nr. 621/21.09.2006, candidatul cu media peste 7 poate valorifica rezultatul în 6 luni de la comunicarea rezultatului final și poate fi promovat în postul ce se vacantează la instanțele și parchetele pentru care au optat la înscriere.

4.1.2. Cu toate acestea, petenta susține că prin Hotărârea nr. 967 a Plenului CSM i s-a respins cererea de valorificare, deși cererea a fost făcută în termenul legal, respectiv 1 octombrie 2012. Petenta susține că a arătat în cererea de valorificare faptul că, în perioada 8-9 octombrie 2012, Parchetul de pe lângă Inalta Curte de Casație și Justiție a organizat un interviu pentru numirea procurorilor în structurile teritoriale, interviu la care a participat și dna A.A.M., care la acea dată ocupa postul de procuror pe care dorea petenta să fie promovată la Parchetul de pe lângă Curtea de Apel Suceava.

Astfel, petenta susține că cererea și-a întemeiat-o pe faptul că postul menționat urma să se vacanteze până la discutarea cererii sale în ședința Plenului.

4.1.3. La data de 10 octombrie a revenit cu o nouă cerere de valorificare în care arăta că dna procuror A.A.M. a promovat examenul la Parchetul de pe lângă ICCJ. În susținerea cauzei, petenta susține că prin Hotărârea Plenului CSM nr. 621/2006 și prin Soluția Principală a Plenului CSM adoptată în data de 13.12.2011 s-a hotărât că pentru soluționarea cererilor de valorificare a rezultatelor pot fi utilizate inclusiv posturile de execuție care se vor vacanta ca urmare a numirii în funcții de conducere a judecătorilor sau procurorilor. Această Soluție Principală a fost adoptată cu referire la o anumită lucrare, și existând precedent, petenta consideră că cererea sa trebuia amânată câteva zile pentru a se cunoaște situația juridică exactă a aceluia post.

4.1.4. Urmare lecturării hotărârii Plenului a constatat că Plenul CSM a admis mai multe cereri de valorificare, marea majoritate a colegilor judecători, motivând că la data de 10 octombrie 2012, dată la care expirau cele 6 luni, existau deja locuri vacante efectiv la instanțele la care aceștia solicitau valorificarea. Această motivare nu este conformă cu realitatea, întrucât exemplul pe care îl cunoaște personal se referă la valorificarea examenului de promovare a dnei S.M., căreia Plenul CSM i-a aprobat cererea deși locul pe care l-a obținut a fost vacantat efectiv cu data de 15 octombrie 2012.

Mai mult, prin Hotărârea r. 838 din 8 octombrie 2012, Plenul CSM a admis cererea de valorificare formulată de dna judecător A.B. și dispune promovarea acesteia la Tribunalul Mureș începând cu data de 1 noiembrie 2012, ca urmare a vacantării unui post de execuție începând cu data de 10 octombrie 2012, dată la care urma să se aprobe transferul unei judecătore de la Tribunalul Mureș, fără a se ști cu siguranță la acea dată dacă acest transfer va fi aprobat sau nu.

4.1.5. Având în vedere cele de mai sus, petenta susține că Plenul CSM aplică un tratament discriminatoriu magistraților fără o justificare obiectivă. Dacă la data de 8 octombrie 2012, Plenul a adoptat hotărârea prin care a admis cererea de valorificare pentru un post ce urma să fie vacant cu data de 10 octombrie, cu atât mai mult, în ședința din data 23 octombrie 2012, dată la care s-a discutat cererea sa s-a putut constata că interviul la care a participat dna A.A.M. era promovat încă din data de 8 octombrie 2012.

Susținerile reclamatului

4.2.1. CSM susține că potrivit datelor existente la Nivelul Direcției resurse și organizare, la Parchetul de pe lângă Curtea de Apel Suceava nu s-au vacantat posturi de execuție până la data de 10 octombrie, dar nici ulterior acestei date.

4.2.2. Din definiția dată discriminării de către textul legal incident, reiese fără dubiu că faptele reclamate trebuie să fie săvârșite în scopul sau să abă ca efect restrângerea sau înlăturarea, în condiții de egalitate, a drepturilor recunoscute de lege. Or, între petentă și ceilalți procurori la care se face referire în sesizare, nu există condiții de egalitate, întrucât petenta a vizat un post la Parchetul de pe lângă Curtea de Apel Suceava, situație în care nu se regăsește niciun alt procuror.

Iar judecătorii la care face referire petenta pentru comparabilitate sunt excluși de plano, fiind vorba de o altă categorie profesională.

V. Motivele de fapt și de drept

5.1. În fapt, Colegiul Director reține că obiectul petiției vizează respingerea cererii de valorificare a rezultatului obținut de petentă la concursul de promovare efectivă în funcție.

5.2. În drept, analizând faptele reținute în petiție, **Colegiul Director** se raportează la Curtea Europeană a Drepturilor Omului, care, legat de articolul 14 privind interzicerea discriminării, a apreciat că diferența de tratament devine discriminare, în sensul articolului 14 din Convenție, atunci când se induc distincții între situații analoge și comparabile fără ca acestea să se bazeze pe o justificare rezonabilă și obiectivă. Instanța europeană a decis în mod constant că, pentru ca o asemenea încălcare să se producă, „trebuie stabilit că persoane plasate în situații analoge sau comparabile, în materie, beneficiază de un tratament preferențial și că această distincție nu-și găsește nicio justificare obiectivă sau rezonabilă.

5.3. În același sens, Curtea Europeană de Justiție a statuat principiul egalității ca unul din principiile generale ale dreptului comunitar. În sfera dreptului comunitar, **principiul egalității exclude ca situațiile comparabile să fie tratate diferit și situațiile diferite să fie tratate similar, cu excepția cazului în care tratamentul este justificat obiectiv.**

5.4. Reținând, în coroborare cu aceste aspecte, definiția discriminării, astfel cum este reglementată prin articolul 2 alin.1 din O.G.137/2000 cu modificările și completările ulterioare, republicată, *“prin discriminare se înțelege orice deosebire, excludere, restricție sau preferință, pe bază de rasă, naționalitate, etnie, limbă, religie, categorie socială, convingeri, sex, orientare sexuală, vârstă, handicap, boală cronică necontagioasă, infectare HIV, apartenență la o categorie defavorizată, precum și orice alt criteriu care are ca scop sau efect restrângerea, înlăturarea recunoașterii, folosinței sau exercitării, în condiții de egalitate, a drepturilor omului și a libertăților fundamentale sau a drepturilor recunoscute de lege, în domeniul politic, economic, social și cultural sau în orice alte domenii ale vieții publice”,* Colegiul Director reține că pentru ca o faptă să fie calificată ca fiind faptă de discriminare, trebuie să îndeplinească cumulativ mai multe condiții:

a) Existența unui tratament diferențiat aplicat în situații analoge sau omiterea de a trata în mod diferit situații diferite, necomparabile.

b) Existența unui criteriu de discriminare conform art. 2 alin. 1 din **O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare**, republicată, cu modificările ulterioare.

c) Tratamentul să aibă drept scop sau efect restrângerea, înlăturarea recunoașterii, folosinței sau exercitării, în condiții de egalitate, a unui drept recunoscut de lege.

d) Tratatamentul diferențiat să nu fie justificat obiectiv de un scop legitim, iar metodele de atingere a aceluși scop să nu fie adecvate și necesare.

5.5. Astfel, raportat la cele de mai sus, Colegiul trebuie să analizeze dacă prin tratamentul aplicat petentei i s-a încălcat un drept recunoscut de lege, în baza unui criteriu interzis, fără o justificare obiectivă, comparativ cu alte persoane aflate pe poziție de egalitate. În acest sens, Colegiul reține că dreptul încălcat, în opinia petentei, este dreptul la promovare profesională, iar criteriul care a stat la baza tratamentului diferit, de asemenea, în opinia petentei, este cel de profesie, procuror-judecător, fără o justificare obiectivă.

Comparabilitatea avută în vedere de petentă este cea legată de colegii săi judecători cărora Plenul le-a admis cererile de valorificare. În acest sens, petenta susține că Plenul CSM a aplicat un tratament diferențiat unor categorii de persoane aflate în poziții/situații egale.

Pe de altă parte, CSM susține că între petentă și ceilalți procurori și judecători, invocați în cauză pentru comparabilitate, nu există condiții de egalitate, întrucât petenta a vizat un post pentru care alți procurori nu și-au exprimat opțiunea, astfel singura care a solicitat acel post este doar petenta, iar judecătorii sunt excluși de plano, fiind vorba despre o altă categorie profesională.

5.6. Sub acest aspect, Colegiul trebuie să stabilească dacă cele două categorii de personal, judecători și procurori, pot fi așezate pe poziție de egalitate în prezenta situație/speță și astfel să se stabilească existența unei comparabilități, element fundamental pentru existența unei fapte de discriminare.

În acest sens, fără a face o analiză a profesiilor în cauză, Colegiul reține că actele normative în vigoare (Legea nr. 303/2004, Lg. nr. 304/2004, Lg. nr. 317/2004), în baza cărora procurorii și judecătorii își desfășoară activitatea, promovează ori răspund disciplinar, sunt unitar aplicabile atât judecătorilor cât și procurorilor (aceștia făcând parte din "familia" magistraților). Mai mult, din Regulamentul de organizare și desfășurare a concursului de promovare în funcții de execuție a judecătorilor și procurorilor reiese foarte clar condiția valorificării rezultatului obținut..." în termen de 6 luni să existe post vacant ori urmează să fie vacantat". Altfel spus, pentru a promova în funcția de execuție **atât un procuror cât și un judecător** trebuie să îndeplinească aceleași condiții (potrivit art. 30 din Regulamentul privind organizarea și desfășurarea concursului de promovare „candidatul poate valorifica rezultatul termen de 6 luni de la comunicarea rezultatelor „).

În măsura în care Regulamentul făcea distincție între cele două profesii și se aplicau reguli/condiții/prevederi diferite în ceea ce privește promovarea acestora, situația comparabilă nu putea fi pusă în discuție.

5.7. Însă, întrucât criteriile/condițiile pentru promovarea acestora sunt identice, Colegiul analizează situația comparabilă, însă nu o reține ca element al discriminării, din următoarele considerații: posturile de procurori/judecători se vacantează, **efectiv**, în baza hotărârii Plenului. Din documentele depuse la dosar reiese faptul că termenul legal pentru valorificarea rezultatului expira la 10 octombrie 2012, atât în situația petentei cât și a colegei judecător. Tot din documentele depuse la dosar reiese că petenta a depus prima cerere de valorificare la data de 1 octombrie 2012, revenind la data de 10 octombrie 2012 cu o nouă cerere. Prin ambele cereri petenta a arătat că dna A.A.M., procuror la Parchetul de pe lângă CA Suceava și care ocupa postul pe care petenta dorea să fie numită, a participat la interviul din perioada 8-9 octombrie pentru numirea la Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție (hot 374/01.10.2012) și astfel, postul urma să se vacanteze. Însă postul dorit de petentă s-a vacantat efectiv la data de 1 noiembrie (vezi hotărârea Plenului CSM nr. **374 din 1 noiembrie**). La această dată, 1 noiembrie 2012, dna A.A.M. fost numită la DIICOT și postul dorit de petentă s-a

vacantat. Se înțelege cu ușurință faptul că, deși a promovat interviul din data de 8-9 octombrie, dna A.A.M. a eliberat postul odată cu emiterea hotărârii Plenului și în baza acestei hotărâri, respectiv 1 noiembrie 2012. Colegiul nu poate reține susținerea petentei, conform căreia “Plenul știa de interviul dnei procuror și mai știa ca postul urmează să se vacanteze”, întrucât doar hotărârea are forță juridică obligatorie. Spre exemplificare: nu se putea vacanta un post fără ca cel care l-a ocupat să nu fie numit, legal, pe un alt post. Într-o atare situație, se presupune că dna A.A.M. elibera postul după data de 9 octombrie, data la care s-a prezentat la interviu. Întrebarea care se pune în această situație ar fi fost: care era situația juridică a acesteia până la data de 1 noiembrie când a fost numită prin Hotărârea Plenului la DIICOT?

Prin urmare, la data de 23 octombrie 2012, cand Plenul a discutat cererea petentei, postul dnei A.A.M. nu era vacant. În schimb, postul pe care urma să fie promovată dna judecător A.B. se vacanta la data de 10 octombrie (vezi hotărârea Plenului CSM nr. 8 octombrie), **termenul limită pentru valorificarea cererii**, întrucât termenul 10 octombrie este și data la care transferul dnei judecător care ocupa acest post urma să opereze.

5.8. Pentru ca fapta de discriminare să existe, în prezenta speță, Colegiul expune spre exemplificare următoarea situație: cele două posturi, cel de procuror și cel de judecător, urmau să se vacanteze efectiv la data de 10 octombrie, termenul legal limită pentru valorificarea rezultatului, iar Plenul admite doar cererea dnei judecător și respinge cererea dnei procuror, pe baza unui criteriu și fără o justificare obiectivă.

Însă, Colegiul reține că cele două situații nu pot îmbrăca forma unor situații identice ori similare, întrucât sunt două situații diferite. Postul de judecător se vacanta efectiv începând cu data de 10 octombrie, termen legal, iar postul de procuror se vacanta începând cu data de 1 noiembrie și în această situație termenul legal de 6 luni era depășit.

5.9. Cu privire la criteriul invocat de petentă, respectiv cel legat de profesia de procuror, respectiv de judecător, în sensul în care în Plenul CSM sunt mai mulți judecători și mai puțini procurori, și în acest fel votul este majoritar, Colegiul nu poate reține, din probatoriul depus la dosar, că există o practică în sensul acesta.

Față de cele de mai sus, în temeiul art. 20. alin.2, din O.G.137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, cu modificările și completările ulterioare, **cu unanimitate de voturi ale membrilor prezenți la ședință,**

COLEGIUL DIRECTOR HOTĂRĂȘTE:

1. Aspectele sesizate nu întrunesc elementele constitutive ale discriminării, astfel cum este definită în art. 2 alin.1 din O.G. nr. 137/2000 republicată;
2. Se va răspunde petentului în sensul celor hotărâte;

VI. Modalitatea de plată a amenzii
Nu este cazul

VII. Calea de atac și termenul în care se poate exercita

Prezenta hotărâre poate fi atacată la instanța de contencios administrativ, în termen de 15 zile de la data primirii, potrivit **O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare, republicată și Legii nr. 554/2004 a contenciosului administrativ.**

Membrii Colegiului director prezenți la ședință

ASZTALOS Csaba Ferenc – Membru

BERTZI Theodora – Membru

HALLER Istvan – Membru

LAZĂR Maria – Membru

STANCIU Claudia Sorina – Membru

Data redactării 18.07.2013

Motivele de fapt și de drept redactate de A. C. F. și
A. P.

Notă: prezenta Hotărâre emisă potrivit prevederilor legii și care nu este atacată în termenul legal, potrivit **OG 137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare și Legii 554/2004 a contenciosului administrativ**, constituie de drept titlu executoriu.